

Några sidor ur Jonas Västbergs dagbok för 118 år sedan. Han är då 18 år.

Söndagen den 7 januari 1900.

Vi flyttade till Ortsberg. Far skjutsade oss. Jag hade snufvan. Kallt förfärligt.

Måndagen den 8 januari

Hade snufvan. Var dock till skogen och höggo 6 stockar inunder Ortkammen. Kojkamraterna äro: Erik, Olof Zakrisson, Johan Jansson, Viklund och Svedin. Väderleken är mild. Snöar litet.

Tisdagen 9/1 1900

Huggit vid foten af Ortkammens högsta topp. Väderleken strålande. Månken vid hemkomsten. Höggo 28 stockar.

Onsdagen den 19/1

Vackert väder. Höggo 22 stockar. Lärde almanacksräkning.

Torsdagen den 11/1 1900

Vi höggo på bakändan dock ej överst. Hade god utsikt öfver Ortsjön.

Fredagen den 12/1 1900

Förskräckligt kallt. Korpar ha oroligt flugit af och ann över våra hufvuden. Deras hemska skrik har hörts vida omkring. Vi ha huggit 29 stockar.

Lördagen den 13/1 1900

Frös förskräckligt i natt. Fällan kändes som ett pappersark; så litet värmande kändes han. Idag har det också varit kallt och är det fortfarande. Korpen det enda som ådrar sig min uppmärksamhet, har äfven idag hörts. Huggit 23 stockar.

Söndagen den 14/1 1900

Slipade och krånglade. På kvällen kom Sven Jonsson och vi roade oss med räkneövningar.

Onsdag den 24/1 1900

Brochlat idag. Nu ligger jag i hängmattan. Elden från den så kallade spisen kastar ett sparsamt sken på mitt efter kojförhållanden bekväma läger.

*Himmelen var askgrå. Små frusna snöflingor fördes
med stark fart af vinden mot söder.*

*Uppi från det höga stenskarets topp hördes korpens hämska skri
ó det enda som öfverröstade vindens starka susning.*

Hela naturen var liksom överens om att stämna sinnena i moll.